RÅDETS DIREKTIV

af 17. september 1984

om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende fælles bestemmelser om apparater, der anvender luftformige brændstoffer, om sikkerheds- og reguleringsanordninger samt om kontrolmetoder for disse apparater

(84/530/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 100,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

I visse medlemsstater er tekniske data for udformning, kontrol og/eller funktion af apparater, der anvender luftformige brændstoffer, fastsat ved præceptive bestemmelser; disse forskrifter er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat; forskellen hæmmer samhandelen og kan skabe ulige konkurrencevilkår inden for Fællesskabet;

disse hindringer for det fælles markeds oprettelse og funktion kan mindskes og fjernes, når der i medlemsstaterne gælder de samme bestemmelser, det være sig ved tillæg til de nugældende nationale bestemmelser eller i stedet for disse;

for at beskytte brugerne og andre personer effektivt er en kontrol med overholdelsen af de tekniske bestemmelser nødvendig; kontrolmetoderne er forskellige fra medlemsstat til medlemsstat; det er nødvendigt at indføre en gensidig anerkendelse af kontrollens gennemførelse mellem medlemsstaterne for at opnå fri samhandel med disse apparater inden for det fælles marked, og for at undgå dobbeltkontrol, som ligeledes udgør en hindring for den frie samhandel;

for at lette denne gensidige anerkendelse af kontrollen må der bl.a. indføres passende administrative fremgangsmåder for EØF-typegodkendelse og EØF-kontrol af apparaterne; der må gennemføres en harmonisering af kriterierne for udpegelse af de organer, der skal foretage disse efterprøvninger:

tilstedeværelsen på et apparat, der anvender luftformigt brændstof, af EØF-mærke svarende til den afprøvning, som det har været underkastet, godtgør dets overensstemmelse med de tekniske forskrifter, som gælder for det, og overflødiggør dermed gentagelse af den allerede udførte kontrol i forbindelse med indførsel og ibrugtagning;

de nationale lovgivninger vedrørende apparater, der anvender luftformige brændstoffer, omfatter talrige typer af apparater, der forbruger luftformigt brændstof, af meget forskellig anvendelse og kapacitet; det er hensigtsmæssigt ved dette direktiv at fastsætte almindelige bestemmelser, som specielt vedrører fremgangsmåden for EØF-typeafprøvning og for en EØF-kontrol; i særdirektiver for hver apparatkategori fastsættes forskrifterne for den tekniske udførelse, for kontrolmetoderne for disse apparater og i givet fald de betingelser, under hvilke de tekniske fællesskabsforskrifter træder i stedet for de hidtil eksisterende nationale bestemmelser; de resultater, der er opnået gennem international standardisering, bør i videst muligt omfang benyttes i særdirektiverne;

for at tage hensyn til den tekniske udvikling er en hurtig tilpasning af de tekniske forskrifter, der er fastsat i direktiver vedrørende apparater, der anvender luftformigt brændstof, nødvendig; for at lette iværksættelsen af de nødvendige foranstaltninger i forbindelse hermed må der fastsættes en fremgangsmåde, som indfører et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen inden for Udvalget for tilpasning til den tekniske udvikling af de direktiver, som tilsigter fjernelse af tekniske hindringer for samhandelen for så vidt angår apparater, der anvender luftformigt Brændstof;

det vil kunne ske, at apparater, der anvender luftformigt brændstof, og som bringes på markedet, udgør en fare for sikkerheden, skønt de svarer til forskrifterne i det pågældende særdirektiv; der må derfor fastsættes en fremgangsmåde for at afværge denne fare;

i medlemsstaterne gælder forskellige betingelser for de forskellige forsyningsmuligheder for luftformige brændstoffer såvel som for tilslutningstryk; disse præceptive

---

(1) EFT nr. C 134 af 16. 6. 1975, s. 37.
(2) EFT nr. C 76 af 7. 4. 1975, s. 37.
(3) EFT nr. C 270 af 27. 11. 1975, s. 28.

betingelser kan ikke harmoniseres, da forholdene med hensyn til energitilførsel og -forsyning er særegne for hver medlemsstat;

visse apparater, der anvender luftformigt brændstof kan også betragtes som delvis henhørende under Rådets direktiv 76/767/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om fælles bestemmelser for trykbeholdere og kontrolmetoder for disse [1] ændret ved tiltrædelsesakten af 1979; Rådet skal i hvert enkelt tilfælde afgøre, om de dele af de pågældende apparater, der er under tryk, for så vidt angår fabrikationsspecifikationer og kontrolmetoder skal underlægges direktiv 76/767/EØF —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Definitioner og grundlæggende principper

Artikel 1

1. Dette direktiv gælder for ethvert apparat til madlavning, rumopvarmning, vandopvarmning, køling, belysning og vask, der anvender luftformigt brændstof, samt for enhver sikkerheds- og reguleringsanordning, der er bestemt til montage i disse apparater.

2. De i stk. 1 omhandlede apparater og anordninger benævnes i det følgende »apparater«.

3. Dette direktivs anvendelsesområde omfatter ikke:

— apparater, som specielt er beregnet til udstyr til skibe eller luftfartøjer;

— apparater, der ikke omhandles i et særdirektiv i den i artikel 2 anførte betydning.

4. Ved luftformigt brændstof forstås i dette direktiv ethvert brændstof, som er fuldstændig luftformigt ved en temperatur på 15 °C og ved et tryk på 1,01325 bar.

5. I dette direktiv forstås ved:

»EØF-typeafprøvning«: den fremgangsmåde, hvorved det af en medlemsstat godkendte organ efter afprøvning konstaterer og attesterer, at en apparattype er i overensstemmelse med de forskrifter, der er harmoniseret ved dette direktiv og de pågældende særdirektiver;

»EØF-kontrol«: den fremgangsmåde, hvorved det godkendte organ efter udstedelse af EØF-typeafprøvningsattesten i overensstemmelse med dette direktiv og det pågældende særdirektiv sikrer sig, at apparaterne er fremstillet i overensstemmelse med de godkendte typer.

Artikel 2

1. I særdirektiver anføres for de pågældende apparatkategorier forskrifter for konstruktion og udførelse samt metoder til kontrol og afprøvning og eventuelt nærmere bestemmelser om driften.

2. De målsætninger, der principielt skal følges ved udarbejdelsen af de i stk. 1 omhandlede forskrifter og afprøvninger, skal under hensyntagen til den tekniske udvikling navnlig gøre det muligt at apparaterne:

— ved korrekt installation og vedligeholdelse samt anvendelse i overensstemmelse med deres formål ikke bringer sikkerheden for personer, husdyr og ejendom i fare;

— imødekommer kravet om rationel energiudnyttelse;

— opfylder den funktion, de er bestemt til.

3. I særdirektiverne kan angives, hvornår medlemsstaterne ikke længere på deres marked kan tillade de i disse direktiver omhandlede apparater, som ikke er i overensstemmelse med direktiverne.

Artikel 3

1. Ved apparat af EØF-type forstås i dette direktiv ethvert apparat der opfylder forskrifterne i dette direktiv og i det pågældende særdirektiv, og som følgelig er forsynet med det i artikel 7, stk. 6 og 7, omhandlede EØF-mærke eller er ledsaget af den typeattest, som eventuelt foreskrives i det pågældende særdirektiv.

2. Medlemsstaterne kan ikke af årsager, som vedrører udførelse og kontrol, i henhold til dette direktiv og til det pågældende særdirektiv nægte, forbyde eller begrænse markedsføring, tilslutning til forsyningsnettet og ibrugtagning efter dets formål af et apparat af EØF-type.

3. De påser navnlig, at de myndigheder eller organer, der er ansvarlige for gasforsyningen, nettilslutningen og ibrugtagningen af de omtalte apparater, ikke under-

[1] EFT nr. L 262 af 27. 9. 1976, s. 153.

kaster denne tilslutning og denne ibrugtagning andre tekniske betingelser end:

— tilslutning og ibrugtagning svarende til apparatets formål;

— overholdelse af de på en medlemsstats område gældende installationsforskrifter.

Artikel 4

Medlemsstaterne tillægger EØF-typeafprøvning og EØF-kontrol samme gyldighed som tilsvarende nationale foranstaltninger.

KAPITEL II

EØF-typeafprøvning og EØF-typeafprøvningsattest

Artikel 5

1. EØF-typeafprøvningen skal, når den er foreskrevet ved særdirektiv, foretages før markedsføring, tilslutning til forsyningsnettet og ibrugtagning af apparaterne.

2. EØF-typeafprøvningen foretages af organer, som medlemsstaterne har godkendt til dette formål.

Artikel 6

1. De godkendte organer, som medlemsstaterne pålægger at foretage EØF-typeafprøvning i overensstemmelse med forskrifterne i artikel 7, skal opfylde de i bilag II fastsatte minimumskriterier, med forbehold af medlemsstaternes kompetence til at træffe de foranstaltninger og stille de betingelser, som de måtte finde nødvendige på nationalt plan for at sikre, at disse organers arbejde foregår på en effektiv, samordnet og uangribelig måde.

At et organ opfylder minimumskriterierne, forpligter ikke en medlemsstat til at godkende dette organ.

2. Hver medlemsstat meddeler de øvrige medlemsstater og Kommissionen fortegnelsen over det (de) organ(er), som den har godkendt til at udføre EØF-typeafprøvning. Den underretter ligeledes de øvrige medlemsstater og Kommissionen om enhver senere ændring af denne fortegnelse.

Artikel 7

1. EØF-typeafprøvningsattesten er det dokument, hvorved et godkendt organ attesterer, at en type apparat opfylder forskrifterne i dette direktiv samt i de pågældende særdirektiver.

2. De i artikel 6 omhandlede godkendte organer foretager efter ansøgning fra fabrikanten, eller dennes i Fællesskabet etablerede befuldmægtigede, EØF-afprøvningen af en type apparat. Såfremt denne apparattype opfylder kravene i dette direktiv samt i de pågældende særdirektiver, og såfremt fabrikanten har forpligtet sig til at efterkomme de i artikel 13 samt de i særdirektiverne omhandlede betingelser, udsteder det godkendte organ EØF-typeafprøvningsattesten. Denne udfærdiges i overensstemmelse med modellen i særdirektiverne.

Det apparat, der underkastes EØF-typeafprøvning, skal være repræsentativt for den planlagte produktion. De apparater, som fremstilles med henblik på at drage fordel af en EØF-typeafprøvningsattest, skal være i overensstemmelse med det apparat, for hvilket denne attest er udstedt.

3. De godkendte organer udsteder, afslår at udstede, suspenderer eller tilbagekalder EØF-typeafprøvningsattesten i overensstemmelse med bestemmelserne i dette kapitel og i bilag I.

4. Ansøgning om EØF-typeafprøvning af en og samme type apparat kan kun indgives til ét godkendt organ.

5. Til EØF-typeafprøvningsattesten er knyttet de i artikel 13 nævnte betingelser samt eventuelt en tidsmæssig begrænsning eller andre betingelser, som er fastsat i særdirektiverne.

6. Den fabrikant, som har opnået en EØF-typeafprøvningsattest, er berettiget til at anbringe EØF-typemærket på de produkter, der skal markedsføres, og som svarer til den type, der omhandles i attesten. Dette mærke skal være synligt, læseligt og uudsletteligt og skal findes på hvert apparat.

7. Forskrifterne for EØF-typeafprøvningsattesten og EØF-typemærket findes i bilag I.

Artikel 8

1. Såfremt et godkendt organ konstaterer, at et eller flere eksemplarer af et apparat af en type, for hvilken det har udstedt EØF-typeafprøvningsattest, ikke er i

overensstemmelse med typen, henstiller det til indehaveren af attesten inden for en af organet fastsat tidsfrist at korrigere produktionen, idet det eventuelt suspenderer attesten. I særdirektivet vedrørende denne apparattype fastsættes eventuelt det antal eksemplarer, der skønnes tilstrækkeligt til at berettige indgriben fra det godkendte organ. Hvis fabrikanten ikke efterkommer henstillingen inden for den fastsatte tidsfrist, suspenderer eller tilbagekalder det godkendte organ attesten.

2. Det godkendte organ, der har udstedt EØF-typeafprøvningsattesten, tilbagekalder denne, hvis det viser sig, at den ikke burde have været udstedt.

3. Det suspenderer eller tilbagekalder attesten, såfremt indehaveren ikke overholder de i artikel 7 og 13 omhandlede forpligtelser over for det godkendte organ.

Artikel 9

1. Medlemsstaterne drager omsorg for, at de godkendte organer udfører ovennævnte opgaver korrekt.

Med henblik herpå forpligter medlemsstaterne ved passende foranstaltninger de godkendte organer til når som helst at underkaste sig kontrol fra de kompetente myndigheders side i den medlemsstat, som har udpeget dem.

2. En medlemsstat kan — uden at det berører organets eget ansvar — give et organ, den har godkendt, bemyndigelse til at overlade gennemførelsen af de afprøvninger, der skal udføres i forbindelse med EØF-afprøvningen og EØF-kontrollen som omhandlet i kapitel III, til et eller flere laboratorier, som dog mindst skal opfylde de i bilag II, punkt 3, 4 og 5, anførte kriterier.

3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at ansøgeren eller den person, til hvem EØF-typeafprøvningsattesten er udstedt, kan påklage det godkendte organs afgørelser om nægtelse, suspension eller tilbagekaldelse af EØF-typeafprøvningsattester.

4. Hvis en medlemsstat konstaterer, at et organ, den har godkendt, ikke udfører de i artikel 7 og 8 omhandlede opgaver korrekt, træffer medlemsstaten alle nødvendige foranstaltninger over for dette organ.

5. Medlemsstaten tilbagekalder i alle tilfælde sin godkendelse af et godkendt organ, såfremt den konstaterer, at dette organ ikke længere opfylder de i bilag II fastsatte minimumskriterier, eller at det ikke underkaster sig de af medlemsstaten stillede betingelser.

6. Såfremt en medlemsstat ikke inddrager sin godkendelse af et organ, selv om dette ikke længere opfylder minimumskriterierne, kan enhver anden medlemsstat underrette Kommissionen herom. Denne træffer sådanne foranstaltninger, som kan føre til en løsning.

Artikel 10

1. Når en medlemsstat tilbagekalder sin godkendelse af et organ, skal den træffe alle nødvendige foranstaltninger til, at de forpligtelser og opgaver, som følger med de EØF-typeafprøvningsattester, dette organ har udsendt inden tilbagekaldelsen af godkendelsen, videreføres. For øvrigt kan ansøgninger, som er blevet afslået af dette organ, forelægges på ny.

2. Medlemsstaten skal tilbagekalde samtlige attester, som dette organ har udstedt inden tilbagekaldelsen af godkendelsen, såfremt disse er blevet uretmæssigt udstedt.

Artikel 11

1. Såfremt der i en medlemsstat opstår et af de i artikel 8 omhandlede tilfælde, giver denne medlemsstats kompetente myndigheder den medlemsstat, hvori attesten er udstedt, meddelelse herom.

2. De kompetente myndigheder i sidstnævnte medlemsstat, hvor EØF-typeafprøvningsattesten er udstedt, forpligter det godkendte organ til at træffe de i artikel 8 foreskrevne foranstaltninger.

3. I tilfælde af uenighed mellem den medlemsstat, hvor der er udstedt en EØF-typeafprøvningsattest, og en anden medlemsstat, underrettes Kommissionen, som træffer passende foranstaltninger.

KAPITEL III

EØF-kontrol

Artikel 12

Medlemsstaterne påser, at EØF-kontrollen, som tilsigter korrekt anvendelse af EØF-typemærket, finder sted. Denne kontrol kan foretages af de i artikel 6 omhandlede godkendte organer, der har udstedt EØF-typeattes-

ten. Denne kontrol sker blandt andet ved prøveudtagning og stikprøver. De organer, der foretager denne kontrol, skal under alle omstændigheder opfylde kriterierne i bilag II, og der skal gives meddelelse om dem i henhold til artikel 6.

Artikel 13

1. Fabrikanten, eller dennes i Fællesskabet etablerede befuldmægtigede, skal straks efter, at EØF-mærket er taget i brug:

a) meddele det godkendte organ, som har udstedt EØF-typeafprøvningsattesten:
   — fabrikations- og/eller oplagringsstederne efter det godkendte organs ønske;
   — datoen for fabrikationens påbegyndelse;
   — enhver anden oplysning, der er nødvendig for, at organet kan udføre sit arbejde, og som er fastsat i særdirektivet,

b) af kontrolhensyn give befuldmægtigede ved de godkendte organer, der har udstedt attesten, adgang til nævnte fabrikations- og/eller oplagringssteder samt til kontrolbøger, og meddele dem alle de for denne kontrol nødvendige oplysninger,

c) til kontrolformål tillade det godkendte organ, der har udstedt attesten, at udtage et eller flere apparater på fabrikations- eller oplagringsstederne.

2. Det godkendte organ, som har udstedt EØF-type afprøvningsattesten, skal tilstille de andre godkendte organer, medlemsstaterne og Kommissionen kopi af afprøvningsrapporten og eventuelt af tekniske beskrivelser, såfremt de anmoder herom.

3. Indehaveren af EØF-typemærket skal tilrettelægge eller sikre tilrettelæggelsen af en fabrikationskontrol og råde over det nødvendige udstyr til løbende og tilstrækkelig kontrol af de fremstillede apparaters overensstemmelse med det apparat, for hvilket EØF-type afprøvningsattesten er udstedt.

Artikel 14

1. Det godkendte organ, der har udstedt EØF-typeafprøvningsattest, tilrettelægger EØF-kontrollen med de fremstillede apparater, for hvilke det har udstedt EØF-typeafprøvningsattest.

Denne kontrol skal gøre det muligt for det godkendte organ for det første at kontrollere, om fabrikanten råder over det i artikel 13, stk. 3, nævnte kontroludstyr, og for det andet om han virkelig, f.eks. ved hjælp af kontrolbøger, såfremt han er anmodet herom, fører kontrol med, at de seriefremstillede apparater er i overensstemmelse med det apparat, for hvilket der er udstedt EØF-typeafprøvningsattest.

Det godkendte organ kan endvidere uanmeldt foretage stikprøvekontrol på de udpegede fabrikations- og oplagringssteder. Det godkendte organ har også ret til i alle afsætningsled at foretage stikprøvekontrol, mod betaling.

2. Såfremt fabrikations-, oplagrings- eller afsætningsstedet er beliggende i en anden medlemsstat end den, hvori det godkendte organ, som har udstedt EØF-typeafprøvningsattesten, er beliggende, tager dette organ om fornødent kontakt med et autoriseret organ i den medlemsstat, hvor stikprøveudtagningen skal foretages med henblik på den ovenfor omhandlede kontrol.

Det godkendte organ, som har foretaget kontrollen, aflægger rapport til det godkendte organ, som har udstedt EØF-typeafprøvningsattesten.

3. Omkostningerne for fabrikanten til EØF-kontrol, som foretages i et hvilket som helst afsætningsled, efter at apparatet har forladt fabrikationsstedet eller lageret kan fastsættes efter de i særdirektiverne omhandlede regler.

Artikel 15

1. Såfremt det ved den i artikel 14 omhandlede kontrol godtgøres, at apparaterne ikke er i overensstemmelse med det apparat, for hvilket der er udstedt EØF-typeattest, og/eller at ikke alle forskrifter i dette direktiv og det pågældende særdirektiv er opfyldt, skal det godkendte organ over for indehaveren af EØF-typemærket træffe en af følgende foranstaltninger:

a) almindelig advarsel med pålæg om inden for en bestemt frist at råde bod på de konstaterede overtrædelser;

b) advarsel som omhandlet under litra a), men ledsaget af en højere kontrolhyppighed;

c) suspension af EØF-typeattesten;

d) tilbagekaldelse af EØF-typeattesten.

Disse foranstaltninger kan kun træffes af det godkendte organ, der har udstedt EØF-typeattesten.

2. De to førstnævnte foranstaltninger træffes, når uoverensstemmelserne ikke berører apparatets konstruktion som sådan, eller når de konstaterede overtrædelser er ubetydelige og under alle omstændigheder ikke medfører fare for sikkerheden.

En af de to sidstnævnte foranstaltninger træffes, når de konstaterede uoverensstemmelser eller overtrædelser er betydelige, og under alle omstændigheder når de medfører fare for sikkerheden.

3. Det godkendte organ, der har udstedt EØF-typeafprøvningsattesten, skal ligeledes tilbagekalde attesten:

— når fabrikanten, eller dennes i Fælleskabet etablerede befuldmægtigede, forhindrer, at den i artikel 14 omhandlede kontrol foretages;

— når det konstaterer, at EØF-typeafprøvningsattesten ikke burde have været udstedt.

4. Såfremt det godkendte organ, der har udstedt EØF-typeafprøvningsattesten, fra det godkendte organ i en anden medlemsstat får oplysning om, at der foreligger et af de i stk. 2 og 3 omhandlede tilfælde, træffer det ligeledes, efter konsultation med det pågældende organ, de i nævnte stykker omhandlede foranstaltninger.

5. Suspension eller tilbagekaldelse af EØF-typeattesten, meddeles medlemsstaterne og de øvrige godkendte organer.

Artikel 16

Alle udgifter i forbindelse med EØF-typeafprøvning og EØF-kontrol afholdes af fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede befuldmægtigede.

KAPITEL IV

Tilpasning af direktiverne til den tekniske udvikling

Artikel 17

Ændringer, som er nødvendige for at tilpasse bilag I til dette direktiv med undtagelse af punkt 1.1 og 5 samt de bestemmelser i særdirektiverne, som udtrykkeligt anføres i hvert enkelt af disse direktiver, til den tekniske udvikling, vedtages efter proceduren i artikel 19.

Artikel 18

1. Der nedsættes et udvalg for tilpasning til den tekniske udvikling af direktiverne om fjernelse af tekniske hindringer for handel med apparater, der anvender luftformige brændstoffer, i det følgende benævnt »udvalget«, bestående af repræsentanter for medlemsstaterne og med en repræsentant for Kommissionen som formand.

2. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 19

1. Når der henvises til proceduren i denne artikel, indbringer formanden sagen for udvalget, enten på eget initiativ eller på anmodning fra en medlemsstats repræsentant.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det forelagte spørgsmål haster. Udtalelsen vedtages med et flertal af 45 stemmer, idet medlemsstaternes stemmer tildeles vægt i henhold til traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

b) Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller i mangel af udtalelse, forelægger Kommissionen omgående Rådet forslag om, hvilke foranstaltninger der bør træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

c) Har Rådet ikke truffet nogen afgørelse inden udløbet af en frist på tre måneder, efter at sagen er indbragt for det, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

KAPITEL V

Undtagelsesklausul

Artikel 20

1. Konstruktionen af og fremstillingsmåderne for et apparat kan i bestemte tilfælde afvige fra visse af de i særdirektiverne fastsatte bestemmelser, uden at apparatet ophører med at være omfattet af artikel 3, i dette direktiv, såfremt det med de indførte forandringer tilsigtes at yde en mindst lige så stor sikkerhedsmæssig og sundhedsmæssig beskyttelse.

2. I hvert særdirektiv skal det udtrykkeligt anføres, hvilke bestemmelser der således kan fraviges, eller hvilke bestemmelser det ikke er muligt at fravige.

3. I tilfælde af, at en anmodning om undtagelse tages til følge, anvendes følgende fremgangsmåde:

a) Medlemsstaten fremsender gennem det godkendte organ, som medlemsstaten her udpeget — dokumenterne med beskrivelse af apparatet samt dokumentation til støtte for anmodningen om undtagelse, navnlig resultaterne af eventuelle afprøvninger, til Kommissionen. Denne fremsender en kopi heraf til de øvrige medlemsstater, som har en frist på fire måneder fra meddelelsen af disse oplysninger til over for den pågældende medlemsstat at erklære sig enige eller uenige eller anmode om at få sagen indbragt for udvalget. Kopier af hver meddelelse sendes til Kommissionen. Hele korrespondancen er fortrolig.

b) Hvis ingen medlemsstat inden udløbet af den i litra a) fastsatte frist har anmodet om at få sagen indbragt for udvalget eller har erklæret sig uenig, kan Kommissionen indkalde udvalget eller bemyndige vedkommende medlemsstat til at tillade eller foranledige den ønskede undtagelse tilladt, og Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

c) Såfremt en medlemsstat ikke har indgivet noget svar inden udløbet af den fastsatte frist, anses den pågældende medlemsstat for at have givet sit samtykke.

d) I modsat faldt træffer Kommissionen afgørelse med hensyn til anmodningen om undtagelse efter at have indhentet udvalgets udtalelse.

e) De pågældende dokumenter udstedes på et af bestemmelseslandets officielle sprog eller under særlige omstændigheder på et andet af dette land godkendt sprog.

KAPITEL VI

Beskyttelsesklausul

Artikel 21

1. Såfremt en medlemsstat på grundlag af en udførlig begrundelse konstaterer, at et apparat udgør en fare for sikkerheden, selv om det er i overensstemmelse med forskrifterne i dette direktiv og i særdirektiverne, kan denne stat midlertidigt på sit område forbyde markedsføring, tilslutning til forsyningsnettet og ibrugtagning i overensstemmelse med dette apparats formål eller fastsætte særlige betingelser. Den underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom, og den giver samtidig en nærmere begrundelse for sin afgørelse.

2. Inden seks uger herefter konsulterer Kommissionen de berørte medlemsstater og afgiver derefter omgående sin udtalelse og træffer passende foranstaltninger.

3. Såfremt Kommissionen finder, at tekniske tilpasninger til særdirektivet er nødvendige, vedtages disse tilpasninger enten af Kommissionen eller af Rådet efter den i artikel 19 fastlagte procedure; i så fald kan den medlemsstat, der har truffet beskyttelsesforanstaltninger, opretholde disse, indtil sådanne tilpasninger træder i kraft.

KAPITEL VII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 22

Enhver afgørelse, der i medfør af dette direktiv og særdirektiverne træffes af en medlemsstat eller et godkendt organ, og ved hvilken EØF-typeafprøvning afslås, EØF-typeafprøvningsattest suspenderes eller tilbagekaldes, eller markedsføring, tilslutning til forsyningsnettet eller ibrugtagning efter dets formål af et apparat af EØF-type forbydes, skal begrundes på passende måde. Den skal snarest meddeles vedkommende med angivelse dels af de ankemuligheder, der står til den pågældendes rådighed i henhold til lovgivningen i den pågældende medlemsstat, dels af fristerne for disses anvendelse.

Artikel 23

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser i kraft for at

efterkomme dette direktiv, så disse bestemmelser træder i kraft på samme tid som de bestemmelser, der træffes far at efterkomme direktiv 84/531/EØF (1). De underretter Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne drager omsorg for at meddele Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, de udsteder på det område, der omfattes af dette direktiv.

Artikel 24

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. september 1984.

På Rådets vegne

P. BARRY

Formand

(1) Se side 106 i denne Tidende.

BILAG I

EØF-TYPEAFPRØVNING OG EØF-TYPEAFPRØVNINGSATTEST

1. ANSØGNING OM EØF-TYPEAFPRØVNING

1.1. Ansøgningen og den dermed forbundne korrespondance skal være affattet på det sprog, som er det officielle sprog i den stat, i hvilken ansøgningen indgives. Det godkendte organ kan kræve, at de vedlagte dokumenter ligeledes er affattet på samme officielle sprog.

1.2. Ansøgningen skal indeholde følgende oplysninger:

— fabrikantens eller firmaets, den befuldmægtigedes eller ansøgerens navn og adresse, samt apparaternes fremstillingssted eller -steder;

— apparatets art og kategori;

— påtænkt anvendelse og eventuelle begrænsninger;

— eventuel handels- eller typebetegnelse;

— den eller de medlemsstater, hvor markedsføring påtænkes.

1.3. Med ansøgningen skal følge to eksemplarer af de dokumenter, der er nødvendige for dens behandling, herunder:

1.3.1. — de i særdirektiverne foreskrevne tekniske oplysninger;

— påtænkt placering af de i dette direktiv foreskrevne EØF-typemærker og andre i særdirektiverne foreskrevne mærker;

1.3.2. en erklæring, hvorved det attesteres, at der ikke er indgivet anden ansøgning om EØF-typeafprøvning for den samme type apparat.

2. BEHANDLING AF ANSØGNINGEN

Behandling af ansøgningen gennemføres i overensstemmelse med den i særdirektiverne fastlagte fremgangsmåde.

3. EØF-TYPEATTEST OG EØF-MÆRKE

Den i artikel 7 omhandlede attest angiver resultaterne af EØF-typeafprøvningen og de betingelser, som attesten eventuelt er underkastet. Der skal vedlægges de beskrivelser og tegninger, der er nødvendige for at identificere typen og eventuelt forklare dens virkemåde. Det i direktivets artikel 7 omhandlede EØF-mærke har form af et stiliseret ε omgivet af en sekskant. Dette mærke indeholder:

— i den øverste del, det tal, der i kronologisk orden efter vedtagelsen er tildelt særdirektivet, og med versaler kendingsbogstaverne for den stat, der har udstedt attesten (B for Belgien, D for Forbundsrepublikken Tyskland, DK for Danmark, F for Frankrig, GR for Grækenland, I for Italien, IRL for Irland, L for Luxembourg, NL for Nederlandene og UK for Det forenede Kongerige) samt de to sidste cifre i det år, hvor attesten udstedes; nummeret på det særdirektiv, som attesten henviser til, tildeles af Rådet ved det pågældende direktivs vedtagelse;

— i den nederste del, attestens kendingsnummer.

Et eksempel på dette mærke findes i punkt 6.1. Når attesten udstedes på grundlag af artikel 20 i direktivet, skal det af attesten klart fremgå, at den er udstedt på et sådant grundlag.

4. ÆNDRINGER AF ET MARKEDSFØRT PRODUKT

Det autoriserede organ, som har udstedt en EØF-typeafprøvningsattest skal underrettes om alle væsentlige ændringer, især sådanne, der medfører en ændring af produktets handelsbetegnelse.

5. EØF-TYPEAFPRØVNINGSATTESTENS BEKENDTGØRELSE

5.1. Uddrag af EØF-typeafprøvningsattesterne bekendtgøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

5.2. Samtidig med meddelelsen til ansøgeren fremsender den kompetente myndighed i den medlemsstat, som har udpeget det godkendte organ, genparter af EØF-typeafprøvningsattesten til Kommissionen og de andre medlemsstater, som ligeledes kan få genparter såvel af dokumenter, som indeholder apparatets

endelige tekniske data, som af kontrol- og afprøvningsrapporterne.

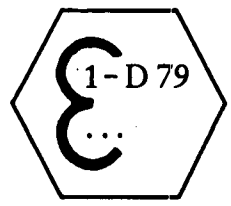
5.3. Tilbagekaldelse af en EØF-typeafprøvningsattest sker i overensstemmelse med fremgangsmåden for bekendtgørelse i henhold til punkt 5.1 og 5.2.

5.4. Det godkendte organ, der afslår at meddele en EØF-typeafprøvningsattest, underretter de kompetente myndigheder i medlemsstaten, som har udpeget det; denne underretter de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom.

6. EØF-TYPEMÆRKE

6.1. EØF-typemærke (jf. punkt 3)

Eksempel:

EØF-typeafprøvningsattest udstedt af et autoriseret organ i Forbundsrepublikken Tyskland i 1979 i medfør af første særdirektiv.

Kendingsnummer for EØF-typeafprøvningsattesten.

6.2. I særdirektiverne kan det fastsættes, hvor EØF-typemærket skal anbringes, samt hvilke dimensioner, de skal have.

Såfremt der ikke i særdirektiverne er angivet andet, skal dette mærkes bogstaver og tal være mindst 5 mm høje.

BILAG II

MINIMUMSKRITERIER, SOM MEDLEMSSTATERNE SKAL LÆGGE TIL GRUND VED UDPEGNING AF DE ORGANER, DER SKAL FORETAGE EØF-TYPEAFPRØVNINGERNE

1. De organer, der skal foretage afprøvningen af apparaterne med henblik på udstedelse af EØF-typeafprøvningsattesten samt udøve kontrolvirksomheden, skal råde over det personale og de midler, som er nødvendige for på fyldestgørende måde at udføre de tekniske og administrative opgaver i forbindelse med udstedelsen af EØF-typeafprøvningsattester og udøvelse af kontrol, og skal have adgang til det nødvendige udstyr til ikke normalt forekommende afprøvninger som omhandlet i særdirektiverne.

2. Organet, dets leder og dets personale må hverken være fabrikant, leverandør eller være beskæftiget med montage af apparaterne eller være nogle af de nævnte personers befuldmægtigede. De må hverken som selvstændige eller som befuldmægtigede deltage i konstruktion, fabrikation, salg, repræsentation eller vedligeholdelse af disse apparater. Dette udelukker ikke muligheden af, at der udveksles tekniske oplysninger mellem fabrikant og det godkendte organ.

3. Det personale, der skal foretage afprøvningen, af apparaterne med henblik på udstedelse af EØF-typeafprøvningsattesten, skal udøve dette hverv med den yderste integritet og største tekniske kompetence samt være uafhængig af enhver form for pression og incitament, navnlig af finansiel art, som kan påvirke dets bedømmelse eller resultaterne af dets arbejde, især fra personer eller grupper af personer, der har interesse i afprøvningsresultaterne.

4. Det personale, som skal foretage afprøvningerne, skal have:

   — en god teknisk og faglig uddannelse;

   — et tilstrækkeligt kendskab til forskrifterne vedrørende den afprøvning, det foretager, og en tilstrækkelig praktisk erfaring med hensyn til et sådant arbejde;

   — den nødvendige færdighed i at udarbejde rapporter og redegørelser, som gengiver resultaterne af det udførte arbejde.

5. Det personale, som skal foretage afprøvningen, skal sikres fuld uafhængighed. Aflønningen af hver enkelt ansat må hverken være afhængig af det antal kontrolfunktioner, denne udfører, eller af de opnåede resultater.

6. Organet skal tegne en ansvarsforsikring, medmindre det civilretlige ansvar efter national ret dækkes af staten.

7. Organets personale er undergivet den med deres arbejde forbundne pligt til at iagttage tavshed om alt, hvad det får kendskab til under udøvelsen af sin virksomhed (undtagen over for vedkommende kompetente administrative myndigheder i den stat, som har udpeget organet) i forbindelse med dette direktiv og særdirektiverne eller enhver anden national retsforskrift til disses iværksættelse.